

РЕШЕНИЕ

№ 294

гр. С., 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на седми октомври през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Мария Ан. Славчева

Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Зорка Т. Янчева
като разгледа докладваното от Петранка Р. Прахова Въззивно гражданско
дело № 20225400500290 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 от ГПК.

С Решение № 99/25.07.2022 г. по гр. д. № 95/2022 г. М.ски районен съд е осъдил Прокуратурата на република България и Областна дирекция на МВР гр. С., да заплатят солидарно на Е. В. Е. сумата от 6 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от Е. В. Е. за незаконно обвинение в извършване на престъпление по чл. 354а ал. 5, във вр. с ал. 3 предл. 2-ро т. 1 предл. 1-во от НК по ДП № 89/2020 г. по описа на РУ – М., което производство с Постановление от 05.02.2021 г. на РП – С. е прекратено поради недоказаност на обвинението, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 01.03.2021 г. до окончателно изплащане на вземането, като иска по чл. 2 ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ за обезщетение за претърпени неимуществени вреди за разликата над сумата от 6 000 лева до пълния предявен размер от 20 000 лева е отхвърлен.

Със същото решение ответниците са осъдени да заплатят на ищеца сума в размер на 342 лева разноски по делото, а ищецът е осъден да заплати на ОД на МВР – С. сумата в размер на 280 лева разноски по делото.

Това решение се обжалва пред С.ски окръжен съд от ищецът Е. В. Е., чрез пълномощник адв. С.М., в отхвърлителната му част и в частта за разноските, като се прави искане допълнително да бъде присъдено обезщетение за неимуществени вреди в размер на 14 000 лева, в полза на ищеца да бъдат присъдени и разноски за разликата от 798 лева и да бъде отменено осъждането на ищеца да заплати на ОД на МВР разноски в размер на 280 лева.

Във въззивната жалба на ищеца Е. се твърди, че районният съд не е обсъдил всички факти и обстоятелства, изложени в исковата молба и подкрепени от доказателствата по делото и които не е съобразил при определяне размера на обезщетението. В тази връзка се сочи, че в исковата

молба са изложени твърдения, че най-сериозните болки и страдания на ищеца е причинило обстоятелството, че той не е могъл да проумее и приеме за нормално, че в ответниците могат да вписват в официални, изхождащи от тях документи, неверни факти и обстоятелства, свързани с предмета на разследването, като се излага фактология за тези документи и вписаните в тях количества марихуана и наличието на хероин. Прави се изводи, че съдът не е отчел в тази връзка, че в една част обвинението е било с невярно съдържание.

Твърди се в жалбата на ищеца, че съдът не е отчел в достатъчна степен обстоятелството, че от фактическа и правна страна предмета на разследване по ДП не се отличава със сложност, касае се за един обвиняемия, малък брой свидетели и една експертиза, като за престъпление с такава характеристика срокът за разследване 8 – 9 месеца е прекалено дълъг. Според жалбоподателят съдът не е отчел в достатъчна степен тежестта на въздействието на несправедливото обвинение спрямо ищеца в отношенията му с клиентите, както и въздействието върху психиката и емоциите на ищеца във връзка с въздействието върху родителите му и семейството на брат му. Излагат се доводи, че от районният съд не е отчетено и друго важно обстоятелство - притесненията на ищеца за предрешеност на обвинението срещу него, за тенденциозност в разследването във връзка със съмнения за липса на безпристрастност у разследващия. Твърди се, че съдът не е отчел, че вследствие на несправедливото обвинение сънят на ищеца е бил сериозно разстроен, което все още продължава и оказва влияние върху тонуса и работоспособността му; не е отчетено, че при ищеца е настъпила външна и душевна промяна.

Първоинстанционното решение в осъдителната му част се обжалва пред С.ски окръжен съд от ответникът Прокуратурата на Република България, чрез РП – С..

Твърди се в жалбата на Прокуратурата, че присъденото обезщетение в размер на 6 000 лева не съответства на необходимото за преодоляването на моралните вреди, не е проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта, тъй като определеното обезщетение се явява по-голямо от необходимото за обезщетяване на претърпените вреди. Твърди се, че при определяне размера на обезщетението съдът не е взел предвид тежестта на престъплението, за което е било повдигнато обвинение – такова за привилегирован състав с наказание глоба по административен ред, продължителността на наказателното преследване – разумен срок от 8 месеца, интензитетът на наказателното производство - не са извършвани множество и интензивни процесуално-следствени действия и наложената мярка за неотклонение – най-леката – „подписка“.

Твърди се във въззивната жалба на Прокуратурата на РБ, че са недоказани твърденията, че ищецът бил силно засегнат от неоснователно повдигнатото му обвинение, както и за упражнена спрямо него прекомерна наказателна репресия, от която се почувствал унизен, наранен и охулен; недоказани са твърденията за причинени на ищеца болки и страдания над обичайните. Твърди се, че никой от свидетелите не сочи да е узнал за подобно повдигнато обвинение срещу ищеца и за съпровождащите го процесуално-следствени действия; свидетелите сочат за някаква изнесена информация, публично достъпна чрез медии и социални мрежи относно ищеца. Соци се, че свидетелите са свързали поведението на ищеца с информацията, изнесена в публичното пространство, дадена съвсем общо в информационния бюлетин на МВР, в който извършителят на деянието е било посочен като „36 годишен Е.Е. от с. Е., общ. Р.“. По отношенията действията на служителите на МВР по установяване, разкриване на деянието и конкретно задържането на ищеца се сочи, че това са рутинни действия при спазване изискванията на ЗМВР и НПК, които предхождат обвинението и на практика не са били и не могат да

бъдат контролирани от прокуратурата. Поради това се твърди за неправилен извода на съда, че медийното разгласяване е последица от повдигането на обвинението, при условие, че тези медийни публикации са предхождали повдигането на обвинението.

Твърди се, че свидетелите, които са близки на ищеца и негови приятели, сочат, че са продължили да се събират в компания с ищеца, като ищецът не се е самоизолирал от обществото и са продължили да търсят услугите му като счетоводител на свободна практика. Твърди се, че ищецът е затвърдил лидерските си позиции в този приятелски кръг, получавайки и прозвището „златната игла“, а не се е чувствал неудобно, засрамен, засегнат и с понижено самочувствие. Твърди се, че липсват доказателства, сочещи че точно повдигнатото обвинение е станало публично достояние, поради което не би могло да се приеме, че медийното разгласяване е пряка и непосредствена последица от повдигнатото обвинение.

В жалбата на прокуратурата се излагат доводи за неоснователно и прекомерно завишено присъденото обезщетение в размер на 6 000 лева, което се явява несъответстващо на претърпените вреди, а и на принципа на справедливостта съгласно чл. 52 от ЗЗД, както и на установената съдебна практика по аналогични дела. Прави се искане за отмяна на решението в обжалваната част, алтернативно присъждане на обезщетение в по-нисък размер.

С писмен отговор ищецът Е. Е., чрез пълномощник адв. С.М., оспорва въззивната жалба на Прокуратурата на Република България като неоснователна. По повод доводите за тежестта на престъплението, за което е било повдигнато обвинение на ищеца, в отговора се поставят въпроси кое тогава е налагало извършване на това шумно, публично, демонстративно и пред очите на цялото село претърсване на жилището на ищеца, където живеят и родителите и брат му; кое е наложило в редица от актовете на прокуратурата да се сочат неверни факти относно количеството марихуана и относно намирането на хероин. Излагат се доводи, с които се оспорват твърденията за нормална продължителност на наказателното преследване и на интензитета на досъдебното производство. По отношение мярката за неотклонение се сочи, че и едно денонощие задържане и налагане на макар и най-леката мярка за неотклонение е несправедлива наказателна репресия при положение, че е установено, че ищецът не е извършил престъплението, за което е бил задържан и обвинен.

Първоинстанционното решение в осъдителната му част е обжалвано и от ответникът Областна дирекция на МВР гр. С., с оплаквания, че е неправилно и необосновано, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон.

Твърди се в жалбата на МВР, че РС – М. едва ли не приема, че единствено предвид постановлението за прекратяване на досъдебното производство ищецът е доказал претенциите си; сочи се, че ищецът следва да докаже субекта на извършеното деяние като надлежен правозащитен орган и материалноправно отговорен по предявения иск за обезвреда, претърпените неимуществени вреди, причинната връзка между вредите и неправомерните актове на правозащитните органи. Твърди се, че не са налице доказателства, предопределящи причинна връзка с конкретни действия на правозащитните органи и твърдения изживян стрес от ищеца.

Сочи се, че и РС – М. приема, че не се установява да е извършена прекомерна репресия спрямо ищеца, извън стандартната процедура при подобни случаи, нито са налице данни за тенденциозност в работата на органите на досъдебното производство, липсва висока продължителност на същинското разследване, ищецът не е бил ограничаван с тежка мярка за неотклонение. Твърди се, че от гласните доказателства не се установява да е пострадал личния и социалния живот на ищеца, който не е бил отблъснат

нито от близките си, нито от приятелите си. По отношение публикуваната информация в бюлетина на ОД на МВР се сочи, че не се конкретизира, че наркотично вещество хероин е било иззето от жилището на ищеца, нито че му е повдигнато обвинение за държане на такова.

В жалбата на ОД на МВР се развиват доводи, че действията на разследващите органи са обект на ръководство и надзор от съответния наблюдаващ прокурор, впоследствие от такъв на Окръжна прокуратура, като в този ред се следи именно от същите и за законосъобразното им провеждане, като в този смисъл от съдържанието на издадените от последните постановления на нито един етап не се сочи за установено незаконно действие или бездействие на разследващите органи. Твърди се, че няма доказателства за незаконсъобразни действия/бездействия или актове на разследващите органи и съпътстващите ги процеси, които да установяват тяхното съществуване и да се прецени наличието на причинно-следствена връзка между обвинението и настъпили промени в здравословното и психическо състояние на ищеца.

Сочи се, че причините за проявленията на стрес могат да произтичат от различно естество, като тези преживявания е почти невъзможно или трудно доказуемо поставянето им в причинно-следствена връзка с предприетите действия от страна на разследващите органи. Твърди се, че липсват доказателства за причинени на ищеца неимуществени вреди, представляващи сериозно засягане на личността и достойнството на ищеца.

С въззивната жалба на ОД на МВР се прави искане за отмяна на първоинстанционното решение в осъдителната му част, като вместо това се постанови отхвърляне на иска като недоказан по основание и размер.

С писмен отговор ищецът Е. Е., чрез пълномощник адв. С.М., оспорва въззивната жалба на ОД на МВР - С. като неоснователна. В отговора се излагат доводи за немотивираност на жалбата. Изразява се несъгласие с доводите, че в бюлетина на ОД на МВР не било посочено, че хероина бил иззет от жилището на ищеца. Соци се, че безспорно установен факт е, че в бюлетина на ОД на МВР напълно невярно е посочено, че на 01.06.2022 г. в дома на ищеца е било намерено прахообразно вещество с бруто тегло 1, 3 гр., което при полеви наркотест реагирало на хероин – нищо такова не е било намерено там и това е било известно и на МВР и на Прокуратурата. Излагат се доводи, че разпространената невярна информация за ищеца неправилно съдът и жалбоподателят приемат, че като неконкретизирана, не е въздействала отрицателно върху психиката на ищеца.

В съдебно заседание жалбоподателят Е. Е. лично и чрез пълномощникът си адв. С.М. поддържа въззивната си жалба и оспорва жалбите на ответниците.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. С. поддържа въззивната жалба, депозирана от РП – М. и оспорва въззивната жалба на ищеца.

За ОД на МВР гл. юрисконсулт Ш. поддържа въззивната жалба на ОД на МВР и оспорва тази на ищеца.

С.ски окръжен съд, след като взе предвид изложеното във въззивните жалби и в отговорите и прецени доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност, намира въззивните жалби за процесуално допустими като депозирани в законно установения срок от надлежни страна, ДТ са внесени, а по същество съобразя следното:

Срещу ищеца Е. е водено досъдебно производство № 89/2000 г. по описа на РУ на МВР – М., по което Е. е бил привлечен в качеството на обвиняем за престъпление от общ характер по чл. 354а ал. 3 пр. 2-ро т. 1 пр.1-во от НК, като впоследствие с Постановление от Районна прокуратура – гр. С. досъдебното производство по отношение на повдигнатото спрямо ищеца

обвинение е прекратено на основание чл. 243 ал. 1 т. 2 от НПК поради недоказаност на обвинението.

Установява, се че досъдебното производство е започнало на 01.06.2020 г. на основание чл. 212 ал. 2 и ал. 3, във вр. с чл. 356 ал. 1 от НПК с разпит на свидетел очевиден. Протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи от 01.06.2020 г. установява, че в периода от 13, 55 ч. до 16, 51 ч. на 01.06.2020 г. в с. Е., общ. Р., в частна къща № 235, от третия етаж, стопанисван от ищеца, са иззети общо 5, 7 гр. бруто тегло суха тревна маса, която реагира на направения нарко-полеви тест на марихуана; С определение от 03.06.2020 г. по ч. н. д. № 58/2020 г. на РС – М. по реда на чл. 161 ал. 2 от НПК протоколът за извършеното претърсване и изземване от 01.06.2020 г. е одобрен.

Със Заповед за задържане от 01.06.2020 г. ищецът Е. е задържан за срок до 24 часа по реда на ЗМВР.

С постановление от 02.06.2020 г. Е. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 354а ал. 5, във вр. с ал. 3 пр. 2-ро т. 1 пр. 1-во от НК, за това, че на 01.06.2020 г. е държал високорисково наркотично вещество – 5, 7 грама бруто тегло суха растителна маса – марихуана /канабис/. Спрямо обв. Е. е взета от разследващ полицаи при РУ на МВР – М. мярка за неотклонение „подписка“.

С постановление от 14.09.2020 г. ищецът е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 354а ал. 5, във вр. с ал. 3 пр. 2-ро т. 1 пр. 1-во от НК, за това, че на 01.06.2020 г. е държал високорисково наркотично вещество – 2, 323 грама бруто тегло суха растителна маса – марихуана /канабис/ и 0, 583 грама нето тегло бяло вещество под формата на бучка, със съдържание 12 тегловни % Амфетамин. Спрямо обв. Е. е взета от разследващ полицаи при РУ на МВР – М. мярка за неотклонение „подписка“.

С Постановление от 01.03.2021 г. на Окръжна прокуратура гр. С. е потвърдено Постановление за частично прекратяване на наказателното производство по ДП № 89/2020 г. на РУ на МВР – М., водено срещу ищеца Е..

Съгласно чл. 2 от ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда в посочените в закона хипотези.

Отговорността на държавата има обективен характер. Според чл. 4 от ЗОДОВ, обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице.

В случая ищецът претендира ангажиране на солидарната отговорност на Прокуратурата на РБ и ОД на МВР - С. за обезщетяване на претърпени от него неимуществени вреди в резултат от незаконно обвинение в извършване на престъпление, като образуваното срещу него наказателно производство е прекратено поради недоказаност.

Фактическият състав на посочената норма предполага доказване от страна на ищеца на следните предпоставки - незаконно обвинение в

извършено престъпление и претърпени вреди, които да са пряка и непосредствена последица от неправомерните действия на ответниците.

Отговорност за репарирание на причинените на ищеца неимуществени вреди в случая следва да се носи от Прокуратурата на Република България, която е упражнявала ръководство и надзор на досъдебното производство, контролирала е хода на разследването, проучвала е и е проверявала всички материали по делото, давала е указания по разследването /[чл. 196, ал.1 от НПК](#)/.

Изхождайки от нормата на [чл. 7 от ЗОДОВ](#), съдът счита, че надлежен ответник по предявения иск се явява и ОД на МВР - С., който следва отговаря за незаконосъобразните действия и актове на съответните служители при РЕ на МВР - М. в хода на разследването. Съгласно разпоредбата на [чл. 52 ал.1 т. 2 от НПК](#), служителите на МВР, назначени на длъжност "разследващ полицаи", са разследващи органи и въпреки че действат под ръководството и надзора на прокурор, те са самостоятелни органи в досъдебното производство /[чл. 192](#) и [чл. 193 от НПК](#)/. Според нормата на [чл. 203 от НПК](#), разследващият орган взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването; длъжен е в най-кратък срок да събере необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, като се ръководи от закона, вътрешното си убеждение и указанията на прокурора, системно докладва на прокурора за хода на разследването, обсъжда с него възможните версии и всички други въпроси от значение за законосъобразното и успешно приключване на разследването; извършва действия по разследването и други процесуални действия и по времето, когато делото е изпратено в съда във връзка с мярка за процесуална принуда. Освен това, разследващият орган докладва на прокурора и привлича лицето като обвиняем със съставяне на съответно постановление/ [чл. 219, ал.1 НПК](#)/; извършва разпит на обвиняемия след предявяване на постановлението за привличане на обвиняем /[чл. 221 НПК](#)/; предявява разследването съгласно [чл. 227 ал. 1 от НПК](#) и след окончателното приключване на разследването изпраща делото с писмено мнение - [чл. 235 от НПК](#).

Съдът не споделя доводите на процесуалния представител на ОД на МВР - С., че този ответник не трябва да отговаря за настъпилите за ищеца вредни последици, тъй като всички предприети процесуално-следствени действия са извършени в съответствие със закона и правомощията на разследващия полицаи, извършеното претърсване и изземване в дома на ищеца е одобрено по съдебен ред.

Следва да се има предвид, че действията по разследването от органите на ОД на МВР - С., както и издадените актове при извършването им, са част от единното наказателно производство срещу ищеца, което е прекратено поради недоказаност на обвинението срещу ищеца Е., а това е достатъчно основание, за да се квалифицира обвинението като незаконно, независимо дали на определен етап от производството процесуално-следствените действия са били осъществени при спазване на изискуемите процесуални правила. По ЗОДОВ незаконосъобразността се разглежда на плоскостта на крайния резултат и доколкото в случая е наказателното производство срещу Е. е прекратено, то всички предприети процесуални действия /по събиране на доказателства, повдигане на обвинение в извършването на престъпление, разпит на обвиняем, предявяване на разследването и т.н. / следва да се определят като незаконни в т. ч. и извършените действия по претърсване и изземване, дори да са били одобрени от съда. Следва да се отбележи и че в случая е без значение какъв е конкретния принос на ответниците за настъпилите за ищеца вреди, тъй като предмет на делото е солидарната им, а не разделна отговорност. Налице е причиняване на вредоносния резултат от неколцина по смисъла на чл. 53 от ЗЗД и право на увреждения е да избере дали да ангажира отговорността на всеки от съпричинителите или на някой от тях, който в отношенията с кредитора отговаря за цялото задължение. Поради това не е необходимо да се извършва разграничение на действията на отделните органи и да се определя доколко всеки от тях е увредил ищеца.

С оглед изложеното по-горе, съдът намира, че е осъществен фактическият състав на чл. 2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответниците за репарирание на претърпените от ищеца неимуществени вреди.

В подкрепа на твърденията на ищеца за претърпени от него неимуществени вреди вследствие на воденото срещу него наказателно производство, по делото са ангажирани гласни доказателства – изслушани са показанията на свидетелите М.Б., Б.Р. и Е.Е..а.

Свид. М.Б. установява, че е ползвал счетоводните услуги на ищеца. Свидетелят сочи, че ищецът бил общителен и му бил препоръчан като добър специалист, като след случая с наркотиците у ищеца имало промяна и „малко като петно останала цялата работа“. Свидетелят твърди, че след случая се колебаел дали да остане клиент на ищеца. Свидетелят установява, че след случая ищецът станал затворен, рядко се виждали, ищецът отказвал контакти, като обяснявал, че хората много говорят за него и за случая. Свидетелят твърди, че мислел да се откаже от счетоводните услуги на ищеца.

Свид. Б.Р. установява, че с ищеца са приятели; за обиска в дома на ищеца и неговото задържане за притежание на наркотици се узнало не само в с. Е., но и в гр. Р., като случаят придобил известност в социалните медии, както и имало статия във вестник „Отзвук“. Свидетелят установява, че след този случай ищецът силно ограничил социалните си контакти, рядко се среща с приятелите си, страни от хората и се притеснява, че те го смятат за виновен и за наркоман. Свид. Р. сочи, че не е станало известно дали ищецът е

„оневинен“ – дали е прекратено наказателното производство спрямо него, за такова оповестяване той не знае; ищецът му споделял, че хероин не е намерен при обиска, а за марихуаната свидетелят не го питал дали е негова, тъй като знаел, че той не употребя такива вещества.

Свид. Е.Е..а, съпруга на брата на ищеца, установява обстоятелствата около обиска и задържането на ищеца – двора на къщата, в която живеят с ищеца, бил пълен с униформени и цивилни полицаи, ищецът бил повален на земята, а хората от съседните къщи наблюдавали, снимали с телефоните си, като после узнала, че такива клипове били публикувани в социалните мрежи. Свидетелката сочи, че след случая постоянно близки и познати се обаждали да ги разпитват, питали и дали е намерен хероин. Е.а сочи, че тя също се притеснили от публикуваното, че в дома на ищеца е намерен и хероин, както и че поради това и съседски деца и приятели престанали да ги посещават, тъй като се опасявали за децата си. Свидетелката установява, че след случая ищецът много се затворил, не искал да излиза от дома си, не искал да контактува с хората, страдал от безсъние. Соци, че родителите и семействата на двамата им сина се ползват с авторитет, а след инцидента ищецът се срамувал, че те се злепоставени пред обществото. Свид. Е.а установява, че не ѝ е известно да е било оповестено прекратяване на производството срещу ищеца.

Свидетелски показания следва да бъдат кредитирани като обективни, логични и безпротиворечиви и доколкото не са опровергани от доказателства, ангажирани от ответниците. От тези показания се установява, че ищецът е изпитал притеснение и неудобство както от задържането му пред близки и съседи, така и от повдигнатото му обвинение. Тези обстоятелства били разгласени както в социалните медии, така и от вестник „Отзвук“, който се позовавал на бюлетина, издаван от ОД на МВР. Установява се, че ищецът изпитал чувство на срам, засегнати са неговата чест и достойнство. Ищецът изпитал и чувство на тревога поради обстоятелството, че било оповестено в бюлетина на МВР, че е намерен хероин /такъв не е намерен при обиска в дома на ищеца/, както и поради обстоятелството, че неговата бивша съпруга е разговаряла с един от разследващите полицаи; тези обстоятелства създали у него притеснение, че е обвинен целенасочено и че разследването не е обективно. Установява се, че ищецът избягвал да се среща с хора, ограничил контактите с приятелите си; клиентите му били притеснени от изнесената информация, като след случая липсвали нови клиенти.

В информационния бюлетин на МВР от 02.06.2020 г. е посочено, че на 01.06.2020 г. на РУ – М. е започнато бързо производство срещу 36-годишния Е.Е. от с. Е., общ. Р., за притежаване на високорискови наркотични вещества; при извършена проверка на 01.06.2020 г. около 13, 55 ч. в обитаваното от него жилище, в черна чанта за лаптоп, е намерена суха растителна маса с бруто тегло 5, 7 грама, която при направения полеви наркотест реагира на марихуана; намерено е прахообразно вещество с бруто тегло 1, 3 гр., което при направения полеви наркотест реагира на хероин; 36-годишният мъж е задържан за срок до 24 часа.

Със Заповед от 01.06.2020 г. на основание чл. 72 ал. 1 т. 1 от ЗМВР ищецът Е. е задържан за срок от 24 часа в поделенията на МВР.

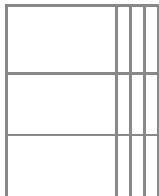
От Протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение от 01.06.2020 г. е видно, че в дома на ищеца е извършено претърсване и са иззети общо 5, 7 грама бруто тегло суха тревна маса, която реагирала на направения наркотест на марихуана.

С протокол за оглед на вещественни доказателства е бил извършен оглед на предадените с протокол за доброволно предаване от 01.06.2020 г. предмети и вещества от Р.С.Ч. – Е.а, които вещи били – растителна маса с бруто тегло 1, 2 грама, реагираща на наркотест на марихуана, бяло твърдо вещество, реагиращо на наркотест на хероин, както и угарка от саморъчно

свита цигара с бруто тегло 0, 31 гр., част от съдържанието на която реагирало на наркотекста на канабис.

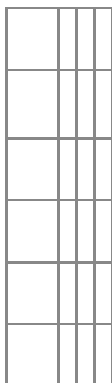
На 02.06.2020 г. във вестник „Отзвук“ е публикувана информация, че мъж на 36 години от Р.ското село Е. е бил арестуван за държане на наркотици; при извършена полицейска проверка в обитавана от Е.Е. къща били открити наркотични вещества – суха растителна маса с тегло 5, 7 грама, която при наркотест реагирала на марихуана; открито е прахообразно вещество с тегло 1, 3 грама, което се оказало хероин. Сочи се, че срещу 36-годишният мъж е започнало бързо производство.

При така установените фактически обстоятелства и събрани доказателства, съдът намира исквата претенция за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за частично основателна.

Съгласно чл. 2 от ЗОДОВ, държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда в посочените в закона хипотези.

Дължимото обезщетение за причинените на ищеца вреди следва да се определи по справедливост съгласно чл. 52 от ЗЗД и при отчитане на установените обстоятелства досежно характера и вида на вредите, тежестта на обвинението, продължителността на наказателното производство и на периода от време, през който е търпяна наложената мярката за неотклонение, отражението на наказателното преследване върху обвиняемия.

В разглеждания случай срещу Е. е водено наказателното производство в продължение на около осем месеца. Неоснователни са доводите на ответниците, че изготвянето на експертизата е забавила досъдебното производство – същата е назначена на 08.06.2020 г. и е изготвена на 21.06.2020 г. според посоченото в Протокол № 1121, като е предоставена в ДП на 17.07.2020 г. според Постановление от 21.07.2020 г. През този период ищецът е търпял негативни емоционални изживявания – тревоги и

несигурност за изхода на наказателното производство.

От друга страна, спрямо ищеца е била взета най-леката мярка за неотклонение „Подписка“, като задържането му за 24 часа в поделенията на МВР обаче има своето отражение за причиняване на стрес и отрицателни емоционални преживявания.

Следва да се съобрази и каква е тежестта на повдигнатото спрямо ищеца Е. обвинение – за престъпление по чл. 354а ал. 5, във вр. с ал. 3 предл. II-ро т. 1 предл. I-во от НК се предвижда наказание глоба до хиляда лева, т.е. не се касае за обвинение за тежко престъпление. При повдигане на обвинение на Е. са разяснени правата му, включително и предвижданото за вменяваното му престъпление наказание. Поради това следва да се разграничи настоящия случай от случаи, при които за обвиняемите е била налице вероятност да получат наказание за тежко престъпление.

Макар да се доказва по делото, въз основа на събраните доказателства, че ищецът Е. е претърпял вреди вследствие на наказателното преследване, то не се установи същите да са значителни и не стигат до степен извън обичайните болки и страдания според критериите на закона и установената съдебна практика. Обстоятелството, че в бюлетина на МВР е посочен и 1, 3 гр. хероин, която информация е възпроизведена и във вестник „Отзвук“, не променя горния извод. В постановленията на прокуратурата от 04.12.2020 г. и от 05.02.2021 г. хероин с тегло 1, 37 грама и марихуана с общо количество 8, 38 гр. се сочат в резултат на изброяване на процесуалните действия по ДП 89/2020 г., а не като становище на прокуратурата, че това количество е намерено и иззето от дома на ищеца. Безспорно е, че разликата се дължи на приобщените като веществени доказателства вещества, предоставени от свид. Р.Ч..

Настоящата инстанция счита, че причинените вреди на ищеца Е. не са от естество да обосновават претендирания размер на обезщетението. В случая не се твърди, а и не се установява обвинението в извършване на престъпление да е рефлектирало в отрицателна насока върху физическото здраве на ищеца и да е довело до появата на заболявания, липсват доказателства и за наличие на сериозни отражения върху психиката на ищеца извън обичайните такива. С оглед изложеното, съдът счита, че за справедливото обезщетяване на всички реално претърпени неимуществени вреди от ищеца, следва да му се присъди обезщетение в размер на 4 000 лева.

Настоящата инстанция счита, че иска е уважен в завишен размер от районния съд за разликата над 4 000 лева до 6 000 лева. Обезщетение в размер на 4 000 лева с оглед принципите на чл. 52 от ЗЗД съответства на вида и характера на установените вредни последици и тяхната продължителност, с тежестта на обвинението и приложените мерки за процесуална принуда.

Предявения иск за неимуществени вреди за разликата над 4 000 лева до предявените 20 000 лева е неоснователен и недоказан.

За да приеме размер на обезщетение за причинените на ищеца

неимуществени вреди настоящата инстанция отчита, че спрямо ищеца Е. не е вземана мярка за неотклонение „задържане под стража“, а е определена най-леката мярка за неотклонение „подписка“. На Е. е повдигнато обвинение за престъпление, което не е тежко по смисъла на чл. 93 т. 7 от НК, като за това престъпление не се предвижда наказание „лишаване от свобода“, предвижда се наказание „глоба до 1 000 лева“. На ищеца Е. е повдигнато обвинение за маловажен случай на държане на наркотични вещества, което е най-лекото /привилегирован състав/ на чл. 354а от НК. Досъдебното производство е продължило в разумен срок – осем месеца. От гласните доказателства се установява, че в резултат на незаконно обвинение ищецът е изпитвал стрес, безпокойство, изпитвал е чувство на срам, страдал от безсъние, липсват твърдения и не се установява да има други последици за физическото и психическото състояние на ищеца, които последици да обусловят по-висок размер обезщетение. Въпреки заявеното от свидетелите, че случаят се е отразил на частната счетоводна практика на ищеца, не се установи някои от досегашните клиенти да се е отказал от услугите на ищеца.

Настоящата инстанция не намира, че причинените на ищеца щети са над обичайно понасяните при незаконно обвинение по смисъла на чл. 2 ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ. Въпреки че от изнесеното в бюлетина на МВР и публикацията във вестник „Отзвук“ се създава впечатление, че в дома на ищеца е намерен и хероин, обвинение за хероин на ищеца не е повдигнато.

Недоказани са твърденията в исковата молба за упражнена спрямо ищеца прекомерна наказателна репресия с първоначалните действия, поставили началото на наказателното производство. Единствено свид. Е.а сочи, че преди започване на обиска в дома на ищеца, Е. бил повален на земята, ръцете му били извити зад гърба, лицето му било много зачервено и тя казала да му даде една часа вода. В тази връзка съдът съобрази, че служителите на МВР, участвали в задържането, Г.Ф. и Е.Б. са заявили, че преди обиска Е. бил силно превъзбуден, като без видима причина хукнал към входната врата на дома си и искал да влезе, не изпълнил полицейските разпореждания и се наложило да му сложат белезници.

Предвид гореизложеното следва първоинстанционното решение да бъде отменено в частта, с която е уважен иска за неимуществени вреди за сумата над 4 000 лева до сумата от 6 000 лева, както и в частта за разносните, като вместо това се постанови отхвърляне на иска за разликата над 4 000 лева до 6 000 лева. Следва да се потвърди като законосъобразно и обосновано решението в частта, с която иска е отхвърлен за разликата от 6 000 лева до 20 000 лева като неоснователен и недоказан.

С оглед този изход от спора следва да се възложат разносните за двете инстанции: Ищецът е направил разноски в размер обща на 2 045 лева, от които 15 лева за държавни такси, 1 130 лева за адвокатско възнаграждение за производството пред районния съд и 900 лева за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция. С оглед уважената част от иска

ответниците следва да заплатят на ищеца деловодни разноси в размер на 409 лева. Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца, тъй като е определено в предвидения минимум. В полза на ОД на МВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции общо в размер на 640 лева съобразно отхвърлената част от иска.

Поради горното С.ски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ № 99/25.07.2022 г. по гр. д. № 95/2022 г. на М.ски районен съд, **В ЧАСТТА**, с която са осъдени Прокуратурата на Република България и Областна дирекция на МВР гр. С., да заплатят солидарно на Е. В. Е. сумата от 4 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от Е. В. Е. за незаконно обвинение в извършване на престъпление по чл. 354а ал. 5, във вр. с ал. 3 предл. 2-ро т. 1 предл. 1-во от НК по ДП № 89/2020 г. по описа на РУ – М., което производство с Постановление от 05.02.2021 г. на РП – С. е прекратено поради недоказаност на обвинението, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 01.03.2021 г. до окончателно изплащане на вземането, както **И В ЧАСТТА**, с която иска по чл. 2 ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ за обезщетение за претърпени неимуществени вреди за разликата над сумата от 6 000 лева до пълния предявен размер от 20 000 лева е отхвърлен.

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 99/25.07.2022 г. по гр. д. № 95/2022 г. на М.ски районен съд, **В ЧАСТТА**, с която са осъдени Прокуратурата на Република България и Областна дирекция на МВР гр. С., да заплатят солидарно на Е. В. Е. сумата за разликата над 4 000 лева до 6 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от Е. В. Е. за незаконно обвинение в извършване на престъпление по чл. 354а ал. 5, във вр. с ал. 3 предл. 2-ро т. 1 предл. 1-во от НК по ДП № 89/2020 г. по описа на РУ – М., както и **В ЧАСТТА** относно присъдените разноси, като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ иска да бъдат осъдени Прокуратурата на Република България и Областна дирекция на МВР гр. С., да заплатят солидарно на Е. В.

Е., ЕГН *****, сумата за разликата над 4 000 лева до 6 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от Е. В. Е. за незаконно обвинение в извършване на престъпление по чл. 354а ал. 5, във вр. с ал. 3 предл. 2-ро т. 1 предл. 1-во от НК по ДП № 89/2020 г. по описа на РУ – М., което производство с Постановление от 05.02.2021 г. на РП – С. е прекратено поради недоказаност на обвинението, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 01.03.2021 г. до окончателно изплащане на вземането – като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ № 2 и Областна дирекция на МВР – гр. С., с адрес: гр. С., бул. „България“ № 67, да заплатят на Е. В. Е., ЕГН *****, с адрес: с. Е., обл. С., деловодни разноски за двете инстанции общо в размер на 409 лева.

ОСЪЖДА Е. В. Е., ЕГН *****, с адрес: с. Е., обл. С., да заплати на Областна дирекция на МВР – гр. С., с адрес: гр. С., бул. „България“ № 67, деловодни разноски за двете инстанции общо в размер на 640 лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____